

19-4 Oct - Dec 2025

Published on 14, Oct-Dec 2025

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

சீவக சிந்தாமணியும் தமிழும்

பேராசிரியர் முனைவர் மு. முத்துவேலு

முதல் பதிவாளர்
செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்
சென்னை

ஈராயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகள் இலக்கிய வரலாற்றுப் பெருமையுடைய தமிழ் மொழியினைத் தண்டமிழ்ப் புலவர் பலவரும் புகழ்ந்து பாராட்டி வருகிறார்கள்.

இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது-எமக்கு இன்பம் தரும்படி வாழ்த்த நல் அமுது கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு-எங்கள் கதியில் உயர்ந்திட யாம் பெற்ற பேறு என்று, பாவேந்தர் பாரதிதாசனும் தமிழின் இயல்பு பற்றிப் பாடுகையில் தமிழும் இனிமையும் ஒன்றே என்ற உணர்வைப் பாடுகிறார்.

பாவேந்தரின் இந்தக் கருத்திற்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்தவராக இருப்பவர் சீவகசிந்தாமணிக் காப்பிய ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவர்.

தமிழ் என்றால் அதற்கு இனிமை என்று பெயர் என்ற கருத்தை முதன் முதலில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பதிவு செய்தவர் சிந்தாமணியின் ஆசிரியர்.

சுரமஞ்சரியார் இலம்பகத்தில் சீவகன் சுரமஞ்சரியை மணந்து மகிழ்ந்திருந்த நேரத்தில் வெற்றிலைப் பாக்குச் சவைக்கிறான். இனிமையே இயல்பாக உடைய பெண்கள் சீவகனுக்கு வெற்றிலைப் பாக்கை மடித்துத் தருகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் இனிமையான இயல்புடைய பெண்கள் என்று சொல்ல வந்த தேவர் இனிமை என்பதற்குத் தமிழ் என்பதை உவமையாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

தமிழ் தமிழிய சாயலவர்
தாங்கு மலர்த் தூநீர்
உமிழ் கரசம் ஏந்த உர
வோன்அமர்ந்து பூசி
அமுதனைய பஞ்சமுக
வாசம் அமைந்து ஆய்ந்த
கமழ் திரையும் காட்ட அவை
கொண்டு கவுள் அடுத்தான் (2026)

என்னும் இப்பாடலில் வரும் “தமிழ் தமிழிய சாயலவர்”என்னும் தொடர் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பதுமை யார் இளம்பகத்தில் தமிழ் என்னும் சொல் தமிழரின் களவியல் சிறப்பினை எடுத்துரைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இனிய யாழை உடைய கந்தர்வர் அமைத்த திருமணமே தமிழருக்குப் பொருந்திய உண்மையான மணம் ஆகும். எனவே மென்மையான சிற்றடிகள் உடைய மலர்க் கொம்பை போன்ற பதுமை இருக்கும் மலர்கள் நிறைந்த சோலையில் சென்று அவளை இயற்கை புணர்ச்சி புணர்வேன் என்று சீவகன் தன்னுள் எண்ணினான் என்று திருத்தக்கத் தேவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

தேவர் பண்ணிய

தீந்தொடை யின்சுவை

மேவர் தென்தமிழ்

மெய்ப்பொரு ளாதலின்

கோவத் தன்னமென்

சீறடிக் கொம்பனாள்

பூவார் சோலை புகுவல்

என்று எண்ணினான். (1328)

இப்பாடலில் களவுக் காலத்தில் நிகழும் இயற்கைப் புணர்ச்சியைத் திருத்தக்கத் தேவர் “தென்தமிழ் மெய்ப்பொருள்” என்ற தொடரால் குறிப்பிடுவது இங்குச் சிறப்புக்கு உரியதாகும்.

இதே கருத்தினைச் சுரமஞ்சரியார் இலம்பகத்திலும் சிந்தாமணி ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். இங்கு களவிக் காலத்தில் நிகழும் இயற்கைப்புணர்ச்சி என்பதை “இன்தமிழ் இயற்கை இன்பம்” என்ற தொடரால் குறிப்பிடுகிறார்.

கலைபுறம் சூழ்ந்த அல்குல்

கார்மயில் சாய லாளும்

மலைபுறம் கண்ட மார்பின்

வாங்குவில் தடக்கை யானும்

இலைபுறங் கண்ட கண்ணி

இன்தமிழ் இயற்கை இன்பம்

நிலைபெற நெறியின் துய்த்தார்

நிகர்தமக்கு இலாத நீரார். (2063)

மேகலையைப் புறத்தில் அணிந்துள்ள அல் குலையும் கார்காலத்து மயிலைப் போன்ற சாயலையும் உடைய சுரமஞ்சரியும், இலையுடன் கூடிய கண்ணியும் மலை போன்ற மார்பும் அகன்ற கையும் உடைய சீவகனும் ஆகிய தமக்கு ஒப்பிலாத இருவரும், இனிய தமிழில் கூறிய இயற்கைப் புணர்ச்சி

என்னும் இன்பம் நிலை பெற முறையாய்த் துய்த்தனர், என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

எனவே தமிழின் இயல்பு இனிமை என்று சுட்டிய திருத்தக்கதேவர் தமிழின் இலக்கணம் என்பது களவும் காதலும் என்றும், அதில் வரும் நிகழ்வுகளில் ஒன்றான இயற்கைப் புணர்ச்சியே தலையாயது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்ற இடங்களில் தமிழ் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி உள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது.

தொல்காப்பியரும் கற்பியலில் தமிழரின் திருமணம் முறையை வட மொழியார் மரபோடு ஒப்பிடுகையில்,

“மறையோர் தேஅயத்து மன்றல் எட்டினுள்”

எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில்

தமிழரின் களவு வழித் திருமண முறையானது காந்தருவர் திருமண முறைக்கு இணையானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். எனவேதான் சங்கப் புலவர் கபிலரும் ஆரிய அரசன் யாழ்ப் பிரகதத்தனுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் நோக்கில், தமிழின் தலையாயச் சிறப்புகள் பலவற்றுனுள் தமிழின் தனிச் சிறப்பான களவியலை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் வடமொழி இலக்கியங்களில் இல்லாத சிறப்பான அகத்திணை இலக்கியத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு கபிலர் இப்பாட்டினைப் பாடியுள்ளார். அதிலும் களவியல் நிறைவு பெற்றுக் கற்பியலில் புகுவதற்கு முறையாக வழிவகுக்கும் துறையாக அமைந்த “அறத்தொடு நின்றல்”

துறையில் குறிஞ்சிப் பாட்டு என்னும் அகத்திணைப் பாட்டைப் பாடியுள்ளார் என்பதும் இங்குச் சுட்டிக்காட்டுத்தக்கதாகும்.

சீவக சிந்தாமணியின் ஆசிரியர் திருத்தக்கத் தேவர் தொல்காப்பியர் வழியில் நின்று தமிழரின் அக வாழ்வை எடுத்துரைக்கும் இடங்களில் எல்லாம் களவில் நிகழும் இயற்கைப் புணர்ச்சியின் இன்பத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு தமிழின் இன்பத்தை உவமையாகக் காட்டி இருப்பது வியப்பளிக்கிறது..